

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρότον ἀριθμούντες χρόνον
την κλεινὴν οὐκ ὀσμὴν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Χίλια κ' ἑτηκῶσα πέντε,
τὰ κουνουμα κ' ἐν κουνουγῆτι.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὅ κατὰ φράγκα εἶναι μόνονο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καλ' ἄτοχ' ἐρί.

Εἰς γνάσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τὸ ελεπθ
ὅτι πωλούμεν σώματα «Ρωμοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὄπισθος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν δὲ πληρῶν δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλει.

Ἰκτώβριος, ἐνάτη κ' εἰκοστῆ,
τῶν Ρώσων ἐπανάστασις ὀσθτῆ.

Ἐτηκῶσα δεκατρία,
σφύζει καθεμιά φαρτρία.

**Μνημόσυνον μὲ πόνον
μαρτύρων Νικαεῶδων.**

καὶ βίβλο φρικὰς στυγερὰς
ἀνθρωπίνης θύσιας.

Ἔβγα μὲσ' ἀπὸ τοὺς βούρκους, μάννα δόλια καὶ φταγή,
καὶ μνημόνεοσε μαρτύρων καὶ παλληκαριῶν ψυχῆ.

Ποῦ νὰ θῆς καὶ ποῦ ν' ἀκούσῃς
τόσους γόους καὶ συγκρούσεις
'στὰς ὁδοὺς τῆς πρανενοῦσῆς.

Ἔβγα μὲσ' ἀπὸ τοὺς βούρκους, σήκωσ' ἡλιὰ τὰ χέρι,
καὶ μνημόνεοσε παππάδες, ποῦ τοὺς ἔσφαξαν μαχαίρῃ,
καὶ μνημόνεοσε δασκάλους, ποῦ τοῦ Ρήγα τὴν τραγοῦθα
'μάθαιναν στὰ μαθητοῦθα.

Σὺ μακάριος φουμάριος
καὶ περὶ πολλῶν ἡμάρτιος,
καὶ καθόλου δὲν σὲ μέλει, Περικίλετ' μου τραλλέ,
ἀν' ὅπερ ἑλευθερίας σφαγαίνονται φυλαί.

Ἔβγα μὲσ' ἀπὸ τοὺς βούρκους μὲ θαυρόβρεκτα κλαδιὰ
κίληδες δάφνης μαραμμένης καὶ μνημόνεοσε παιδιὰ,
ποῦ γὰν σιέπασμα σὲ γῆρα, σὲ βροχαῖς καὶ σὲ χαλδῆζα
τῆς Ἑλληνικῆς πατριδος τὴν ἰδέα τὴν γαλιζία.

Ἐπανάστασις ἀγρία, φρικωδὸς αἱματηρὰ
τῆς Ἀρκούδας τοῦ Βορρῶ.
Τὸ πολίτευμα τὸ πρὶν ὀσνοῦσθαι καταρρέει...
Φινλανδοὶ καὶ Πολωνοὶ καὶ χαχέμηδες Ἑβραῖοι,
Τίταροι τε καὶ Μογγόλοι
ἔξυνοῦθ' φρενῆρας διό:
καὶ Σιντάγματα γυρεῖον καὶ κοινοβουλευτισμοὺς,
κ' ἡ Ρωσοία πέρα πέρα συγκλονεῖται μὲ σεισμὸς.

Ἔβγα μὲσ' ἀπὸ τοὺς βούρκους, ποῦσαι χρόνη σαριασμένη,
κ' ἐμπροσθὰ στὰ κόλλυβα τῶν ταπεινῶν γοταπισμένη
αἶμα μὲ παππάδων χάσσα καὶ δασκίλων ἀντιγρά
μὲσ' στὴ σιλίβα σου, μητέρα,
γῆ νὰ κλέψῃς ἐκεῖ πέρα
τὴν δική σου ἑλευθεριά.

Πόσοι φρόνοι φρικώλοιοι,
πόσοι βρόντοιοι σμερδαλοιοι,
τί πατήματα, τί βόμβαι,
τί Μουζίκων ἱεκοῦμβαι.

**Σύνταγμα Ρωσικὸν
εἰς τὸς Ἑλληνικόν.**

Σὺ μακάριος γελῆς,
ἐνθ' στέφει κεφαλὰς
στέφανος αἱματηρός
κ' ἄραϊ' ἔσθουθα κερπέλι,
κ' ἔνας θεῖνος γοσερὸς
Σύνταγμα προαναγγέλλει.

Πειρούπολις.— Ἐρὲ Περικίλῃ, ποῦ τὰ καλὰ διδάσκεις,
πῶς στὴν Ἀθήνα χάσκεις;

Ἐγὼμαί στὴν Πειρούπολιν τῆς ἀχανοῦς Ρωσοίας,
καὶ βλέπω μάχας τρομερὰς

Μὰ κ' ἐγώ, βρά Περικίλετο,
ξόλινο κρατῶν σπλίτο
τάσσομαι κατὰ καθήκον
πρὸς τὸ μέρος τῶν Μουζίκων.

Ἐπὲρ τούτων ποιεῖω
κ' ἀρεμίνος χυμῷ
μὲ τὴν μουσικὴν παιάνων
ἐναντίον τῶν τυράννων.

Λησμοῦ τὰ μεταλλεῖα,
τῶν Ρωμηῶν τὰ μεγαλεῖα,
ποῦ θὰ ζήσουν' ὅτους αἰῶνας.

Τοὺς πολέμους τῶν Ἀρκάδων,
τὰ κινήγχα τῶν δορκάδων,
τὰ ταφεῖδα τῆς Κορώνος.

Κι' ἀπ' ἰδῶ κ' ἐκεῖ πτωῶ
καὶ Συντάγματα ζητῶ
γὰ τὴν τάξιν τῶν Μουζίκων,
ποῦ πεσε' στὰ δόντια λύκων.

Μπόροι τρώγω, βότκα πίνω,
καὶ Κοζάκο δὲν ἀφίνω,
Περικλή, γὰ ξεμυτίση
καὶ Μουζίκο νὰ πατήση.

"Ὅλο πτόματα σκουνητῆς
κ' ὀδοφράγματα σκεδὸν
εἰς ἐκδοτὴν ἀπαιτῆς
γνωστὴν κ' ἄγνωστον ὀδόν.

Καὶ σὺν ἤρωι Σαρπηθῶν
ἀσθραεὶ κ' ἀστραπηθῶν
φεύγω μὲ πολλοὺς πηδῶν.

Οἱ Κοζάκοι δὲ τοῦ Ἄδν
κ' οἱ περφημοὶ τοῦ Βάν
μὰ σπαλιόρα μὰς τραβῆν,
κ' αἶμα τρέχει κρουνηθῶν.

Γὰ Συντάγματα τυρβάζω,
Ρώσσοιο καλπᾶμι βάζω,
καὶ σὺν Νετα, Περικίλετο, τὸν μεγάλο ποταμῷ,
τῆς λαβωμαχαιᾶς μου πλόνω,
καὶ σὲ λευθερῆς βρωμῷ
ταπεινῶς τὸ γόνυ κλίνω.

Πᾶσι κ' ὁ Ποπεδονότοερ, ὁ παππᾶς ὁ θηριώδης,
πάσι κ' ὁ Τρεπόφ ἐκεῖνος, ὁ σαταρῆς ὁ φρικώδης.

* Κρόφτημαν μὲς στὸ κανκί ταν τὰ τυραννικὰ στοιχεῖα,
κρόφτηκε κ' ὁ Μπουλυκίν,
ποῦχε μέσα του γχαγκίν
γὰ τὴν ἀπολυταρχία.

Πᾶνε κ' οἱ μεγάλοι Λοῦκες,
ποῦχον τῆς βαρβαρῆς σεντούκας,
τὸ χρυσάκι καὶ τῶσμι,

καὶ λαμπροὶ κ' ἀκτινοβόλοι
στὸς Μουζίκους πέρφον δλοῖ
δπως ἔργα σὲ φροφῆμι.

Πᾶν οἱ Λοῦκες, ποῦ ρημάζον τῶν Μουζίκων τὰ κοπάδια
κ' ἡ ρεμουῖλα τοὺς λαμπρόνεις,
καὶ φαπλόνον τὰ ξεράδια
κ' ἐν πολέμω κ' ἐν εἰρήνῃ.

Πᾶν οἱ Λοῦκες οἱ μεγάλοι,
χάνον τῶρα τὸ φαγι,
καὶ ἐνὸ θὰ τοὺς τὸ βγάλη
τῶν Μουζίκων ἡ σφαγή.

Πᾶνε τόσαις ἀγωνίαις,
πᾶνε τόσαις τυραννίαις.
Πᾶν αὐτοὶ, ποῦ χάνοι ζοῦν
καὶ βραβεῖα πέρφον πρώτα
γχατὶ ξέρουν γὰ μωζοῦν
τὸν ἐργατικὸν ἰδρώτα.

Πᾶνε στέπκας Σίβηρίας,
πᾶνοι μάθης ξερούας,
κ' ἔλειψαν' στὰ χροῖνα τοῦτα
δοῦλοι, μάστιγες καὶ κνουῦτα.

Σύρτε τυράννοι τοῦ κόμπου, σύρτε τυράννοι τοῦ τύφου
πρὸς ἀνάσθας καὶ τριβόλους,
τῶρα δίδεται πρὸς δλους
τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου.

* Στὸ βασιλεῖον τοῦ ζόφου φῶς παρήγορον ροδίξει
καὶ λαοὺς κολοκαρδίξει.

* Στὸ βασιλεῖον τοῦ ζόφου κἀδε τυράννος τρυπώνει...
γχοῦχα τοῦ Ποπεδονότοερ, ζήτω τοῦ παππᾶ Γκαπῶν.

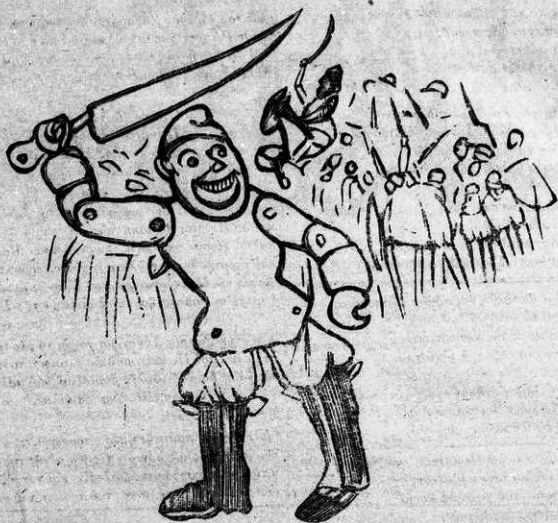
Θέλω τάγματα Κοζάκων διαμπλῆ νὰ τὰ περάσω,
καὶ σὲ δρόμους ξεφρονίζω καὶ σὲ κἀθε προνομία :
σχοῖτε τοῦ παππᾶ τοῦ πρώτου τὸ τυραννικὸ τὸ ράσσο,
πλὴν ἐκεῖνο τοῦ δευτέρου νὰ τὸ κἀντε σημαία.

Φᾶτε πᾶ καὶ οἱ σὲς παπῶνι
καὶ μουλκῆκο πεπῶνι...
ζήτω τοῦ παππᾶ Γκαπῶνι.
Πρὸς ἐλευθερίαν ἴτε...
ζήτ' ὁ Τσάρος, ζήτ' ὁ Βίτε.

* Ὡ Συντάγματος μεγάλου πολιτεία λατρευτή!...
βλέπω Ρώσσοις ἐλευθέρους,
τῶρα Σύνταγμα κ' αὐτοὶ
σὺν κ' ἐμᾶς τοὺς συμπεθέρους.

Φεύγον τυράννοι θρασεῖς,
τῶρ ἀκράτια τῆς γλώσσης,
καὶ θὰ κἀντε καὶ οἱ σὲς
σὺν κ' ἐμᾶς διαδηλώσεις.

Τῶρα γλωσσικὸς ἀγών,
καὶ κἀνεὶ σὺν πρην ζυγόν
καὶ δεσμὰ δὲν θὰ φοβῆται...
ζήτ' ὁ Τσάρος, ζήτ' ὁ Βίτε.

Τώρα σὰς ὁμοῖον, Ρῶσοι,
 νέας πολιτείας ὁμοῖοι.
 Τώρα πόθοι σας κρηφὸι
 πέρθουν τέλος, συμπεθέροι,
 καὶ σὸ Σύνταγμα ἄδειφοι
 θὰ σὰς σφίγγωμε τὸ χέρι.

Μὰς καὶ μοῦτε θὰ μὰς φιλήτε,
 μὰς καὶ μοῦτε θὰ σὰς φιλοῦμε,
 καὶ ἔλοι σας θὰ θηλαζήτε
 καὶ ἔλοι μὰς θὰ θηλαζοῦμε
 τὰ μεγάλα καὶ πολλὰ
 τοῦ Συντάγματος καλὰ.

Τώρα θάχετε δουλειὰς,
 καὶ σὴς κλίπαις θὰ προβήτε
 μὲ κορδόνια καὶ μ' ἐλθαῖς...
 ζήτ' ὁ Τσάρος, ζήτ' ὁ Βίτε.

Νὰ καὶ σεις θὰ πῆτε τώρα πολιτεία μὴ φορὰ
 μ' ἐπιλογὴν παροξυσμῶς...
 τί χαρὰ σας !... τί χαρὰ !...
 θάχετε καὶ σεις θεομῶς...

Ὁ ἑλληνοὶ Λούσας
 στὸν Τσάρο τῆς Ρωσσίας.

Χαρήτε χαρήτε... παντὸς πανηγύριον...
 μεθάτε μεθάτε καὶ σπάνι ποτήριον.
 Ὅτι ἐστὶ Μουζίκος, ὅτι ἐστὶ σαφῆτης...
 λαμπρὸς Ἀποκατάτω εὐαγγέλης καὶ ἀγάτης
 προθέτης, εἰς δίκους ἐκδίκους τώρα
 ἰσότητος δόξα.

Ἵμνεῖτε τὸν Τσάρον καὶ αὐτὸν τὸν Τολστόη,
 ποῦ μένει ὁ ἑαυτοῖς καθὼς τὸ Τατόι.
 Σὰ δούκας μεγάλους φρονᾶτε φρόλα,
 δικαίωμα ψήφου καὶ ἰσότης καθ' ἅλα,
 οἱ τίλοι νοικοῖ καὶ πάντες ἐν τέλει,
 κολοῖς καὶ κολοῖς καὶ ἅπανα βαρέλι.

Ὅσων παῖδες τῶν Ἑλλήνων
 ψηφοφόροι μεθυσμένοι
 θ' ἀγναλῆς ἐσθε μ' ἐκείνων,
 ποῦ τὴν ψήφον σας προσμένει.

Μὲ κορδόνια καὶ μ' ἐλθαῖς
 θὰ βραχνιάζῃ καὶ ἡ φωνὴ σας,
 καὶ θὰ τρέβνη κατελαῖς
 δὲ οἱ πρῆν τέραννοι σας.

Μὲς' ὅτ' ἀ τμήματα πιστόλι καὶ μαχαίρι καὶ ματσούκι...
 μαῦρο τοῦ Ποπεδοπότσαφ καὶ τοῦ Βίτε μονοκούκι...
 Τί φωναῖς Ἑλθάρτος, τί φωναῖς Κορδόνιαρος,
 Ποπεδοποτότσαφ καὶ Παππᾶ Γκαπνάρτος.

Ἴσως γίν' εἰσαγωγή καὶ Ρωσικῆς ρετσίνας,
 καὶ ἡ Βουλὴ σας θὰ ζήτῃ γὰ τὸν πόλεμον ἐδόνας,
 πλὴν διεσθόντος πανένιας βίως καὶ ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι
 γὰ τὸν πόλεμον δὲν θάβναι καὶ ἔλοι σας θὰ ῥήγη λάδι.

Θὰ τρανιάτῃ τὸ μεγάλο τοῦ Κοινοβουλίου βῆμα,
 καὶ προβιβασμοὶ θὰ γίνουν γὰ τὴν ἱκίην τῆς Τσουσίμα,
 καὶ μετὰ τὴν τιμὴν
 θὰ δοθοῦν εἰς τὸν δρομῆς
 καὶ ἔλοις τοὺς ἀπαλλαγέντας, βίον μὲ σφραγίσαν κρῶσι
 ἐσχολίασαν καὶ ὅλων πῖσαν τοῦ πολέμου ὁδοῖν.